



Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

عَنْ عَائِشَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- قَالَتْ (...) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُهُ (يَوْمُ عَاشُورَاءَ)، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ صَامَهُ، وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ، فَلَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ تَرَكَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَمَنْ شَاءَ صَامَهُ، وَمَنْ شَاءَ تَرَكَهُ

Âşûrâ ve Kerbelâ

(28.07.2023)

Değerli Mü'minler!

Bugün Hicret'in 1445'inci yılının 10 Muharrem'i, yani Âşûrâ Günü. Yüce Allah'tan bu günün insanlık ailesi için hayırlar ve bereketler getirmesini niyaz ediyorum.

Değerli Kardeşlerim!

Muharrem ayının onuncu günü anlamına gelen Âşûrâ, manevi kıymeti ve fazileti kadar, tarihsel ve sosyo-psikolojik yönü itibariyle de önemli bir gündür. Manevi yönü itibariyle önemlidir. Çünkü Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) bu günde tutulan orucun, bir yıl boyunca işlenen hata ve günahların bağışlanmasına vesile olacağını müjdelemiştir.¹

Psikolojik ve tarihsel yönü itibariyle de önemlidir. Çünkü Âşûrâ; insanlığın darlıktan, sıkıntıdan, yokluktan kurtuluş umudunun sembolleştiği bir gündür. Nitekim Hazreti Âdem'in tevbesi bu günde kabul edilmiş, Nuh'un gemisi bu günde inananları tufandan kurtararak sahil-i selamete kavuşturmuş, İbrahim Nemrut'un ateşinden bu günde kurtulmuş, İsrailoğulları bu günde Firavun'un zulüm ve baskısından necât bulmuşlardır.

Bu yönüyle bir bayramdır Âşûrâ. Yaşama azminin ve zorluklarla başa çıkma kararlılığının ifadesidir. İnsanlığın ancak farklılıklarını kabullenerek mesut bir dünya kurabileceğinin şahididir Âşûrâ; mutluluğun birlikte var olarak, paylaşarak ve kaynaşarak mümkün olabileceğinin ispatıdır.

İnsanlığın asırlar boyunca geliştirdiği bu zengin tecrübe, evet, bize şunu öğretiyor: Hiçbir baskı ve şiddete maruz kalmadan herkesin, kendi kişisel inancı, kültürü, rengi ve dokusuyla toplumun asil ve onurlu bir üyesi olarak yaşama hakkı vardır. Hiç kimse dili, rengi, dini ve kültürü sebebiyle dışlanamaz, ayrımcılığa maruz kalmaz, hor ve hakir görülemez.

Âşûrâ gösteriyor ki; inanç baskıyla yok edilemez. Nemrut'un dağlar büyüklüğündeki korkunç ateşinin Hazreti İbrahim'in inancına sadakatini yok edemediği gibi.

Hiçbir kimlik baskı ve şiddetle ortadan kaldırılamaz. Firavun'un, yüzyıllar boyunca baskı ve esareti altında tuttuğu İsrailoğulları içinden Hazreti Musa'nın çıkararak bu boyunduruğu kırıp toplumunu özgürleştirmesine mani olamadığı gibi.

Bu yönüyle, küllerinden yeniden doğmanın, ölmüşken yeniden dirilmenin, düşmüşken yeniden doğrulmanın ve ayağa kalkmanın adıdır Âşûrâ. En karanlık zamanda güneşin yeniden doğacağını; her zorlukla birlikte bir kolaylık olduğunun müjdesidir Âşûrâ.²

Değerli Mü'minler!

Bütün olumlu çağrışımına rağmen Âşûrâ, mü'minler için bir hüznün ve yas günüdür aynı zamanda. Peygamberimiz'in 'cennet gençlerinin efendisi' diye nitelediği torunu Hazreti Hüseyin ile ailesinden 70 kişinin Kerbelâ'da hunharca katledilerek şehit edildikleri gündür Âşûrâ. Bundan 1343 yıl önce, böyle bir Âşûrâ gününde, Kerbelâ'da gerçekleşen bu elim olay, Hz. Peygamber'i ve O'nun Ehl-i Beyti'ni seven bütün mü'minleri derinden yaralamış, kalplerini incitmiş; o günden bugüne bölgesi, kültürü, mezhep ve meşrebi ne olursa olsun bütün müslümanları derin acılara sevk etmiştir. Hz. Hüseyin ve yakınları, haksızlığa ve zulme karşı onurlu direnişleriyle, doğruluk adına samimi yürüyüşleriyle bütün mü'minlerin gönüllerini fethetmişlerdir. Sevgili Peygamberimiz'in (s.a.s.) torunlarına bu zulmü reva görenler ise insanlığın ortak vicdanında mahkûm edilmişler ve lanetle anılmışlardır.

Bu vesileyle, Rahmet Peygamberi'nin hoş kokulu çiçeği, cennet gençlerinin efendisi, ümmetin gözbebeği Hz. Hüseyin'i ve bütün şehitlerimizi rahmet, minnet, şükran ve ta'zîm ile yâd ediyoruz.

Ehl-i Beyt-i Mustafâ'nın muhabbetinin her daim yüreklerimizde bâki kalmasını, onlardan bize miras kalan insanî ve ahlakî erdemlerin zihin ve gönül dünyamızı tezyîn etmesini, bu değerler etrafında kenetlenen sevgi ve bağlılığımızın perçinlenmesini Yüce Rabbimden niyaz ediyorum.

DİTİB Hutbe Komisyon

¹ Tirmizî, Savm, 48; Buhârî, Savm, 69 (Hadislerle İslam, 2/404).

² İnşirah, 6-7.